

Personnavn

Gjennom runenes historie er personnavn de aller vanligste innskriftene. Folk skrev navnet sitt på smågjenstander for å fortelle hvem som eide eller hadde laget dem, som når det står 'Arne eier' ristet på en høvel.

Personnavn er også vanlig som tillegg til innskrifter som inneholder selve futhorken. Alfabetet og ens eget navn er det første man lærer når man begynner å skrive.

Av og til er navn ristet på en kunstferdig måte, som på tre gjenstander til høyre og bak i monterer: Navnet 'Torgeir' er skrevet med en innviklet binderune av org (sammenskriving av flere runer). Navnet 'Åse' er skrevet osæ som en innviklet binderune. Mannsnavnet 'Unas' er skrevet som eiker på et hjul.

1. 'Gulbrand/Gudbrand[?].' Ribbeinfragment av storfe fra Tønsberg. 1175–1200.

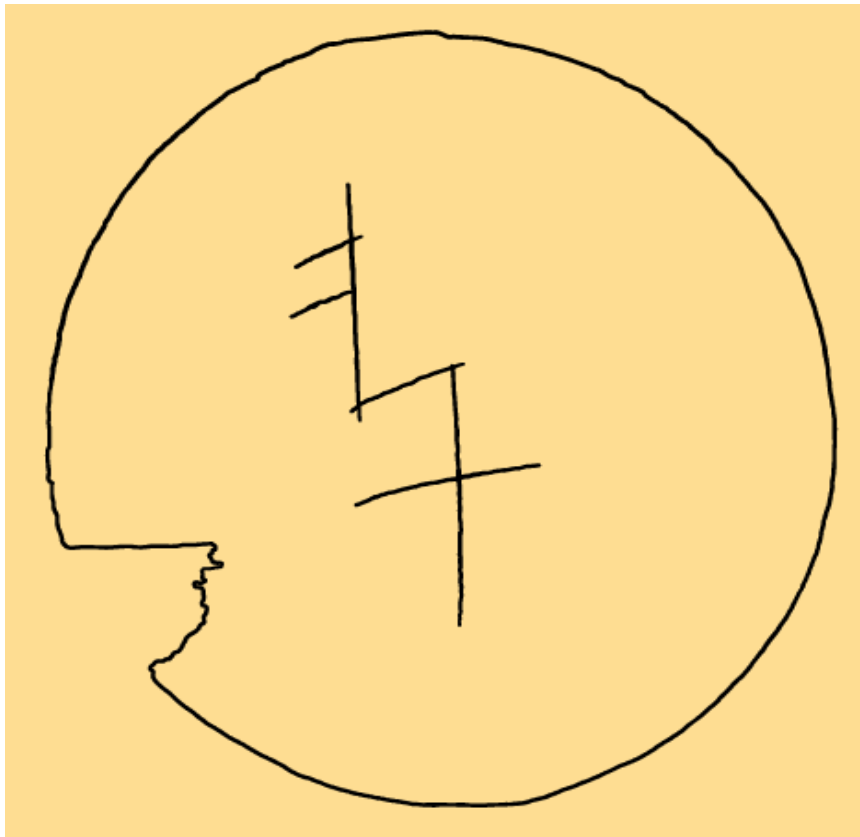

2. 'Torgei(r).' Dreid trekar (fragment) fra Oslo (senketunnelen). 1200/1300-tallet.

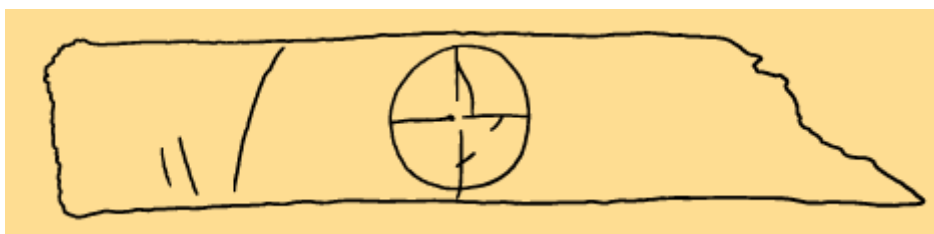

3. 'Arnfinn.' Liten trespade fra Oslo. 1300-tallet?

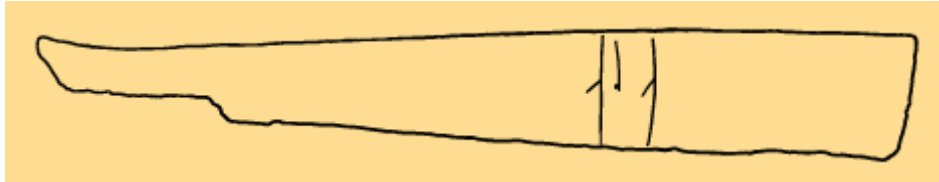

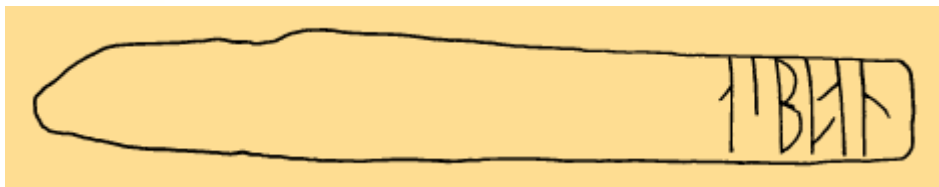
4. 'Åsa' (som binderune). Trekarbunn fra Oslo. Ca. 1300.

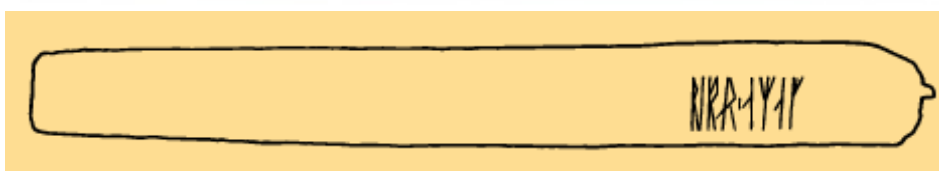
5. 'Unas' (i en ring). / ['Øl-Erlend.'/'Tusse.'] Ribbeinfragment fra Tønsberg. 1200–1300.

6. 'Åsa.' Ribbeinfragment fra Oslo. 1025–1075.

7. 'Asbjørn.' Treplugg fra Tønsberg. 1300–1375.

8. 'Rikard eier meg.' Rund trepinne fra Oslo. 1300–1350.

9. 'Karl.' Ribbeinfragment fra Oslo. 1200–1250.

Alle foto: Eirik Irgens Johnsen © KHM